

ת"פ 13360/07/15 - ישראל אברהם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 13360-07-15 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
מבקש/נאשם	ישראל אברהם
ע"י עו"ד ענת קירשנברג	
נגד	
משיבה/מאשימה	מדינת ישראל
ע"י פמ"מ	

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת "הגנה מן הצדק" ולאור דוקטרינת הביקורת המנהלית בפלילים.

ביום 7/7/15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר ועבירה של התנגדות למעצר בכוח.

על פי עובדות כתב האישום, השוטרים רס"ר נאטור כאיס (להלן: "נאטור") ורס"ר דוד זלוף סיירו בניידת משטרתית מסווה. במהלך הסיור הם הבחינו בנאשם אשר התנהגותו עוררה את חשדם. השוטרים עקבו אחרי הנאשם ברכבם. משהבחין הנאשם בשוטרים הוא הוציא שקית מכיס מכנסיו ובה חומר הנחזה כסם מסוכן, קרע אותה ופיזר את תוכנה. השוטר נאטור רץ לעבר הנאשם תוך כדי שהוא מזדהה בפניו כשוטר ומודיע לו על מעצרו. בהגיעו לנאשם ניסה נאטור לאחוז בידיו אך הנאשם התנגד בכוח למעצרו, נח בפניו של נאטור והמשיך להתעמת עמו. רק עם הגעת השוטר דוד זלוף הצליחו השוטרים להשתלט על הנאשם ולעצור אותו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו לשוטר נאטור שריטות ודימומים בפניו ובפיו.

כעולה מהבקשה, בדיון בהליך מעצר הימים (מ"י 14-09-31786), אשר התקיים ביום 12/9/14, מסר הנאשם כי השוטרים נקטו כלפיו באלימות. למרות זאת, כך נטען, טרם הגשת כתב האישום, התקבל אישור השפיטה ממח"ש (מיום 30/11/14) בו נכתב כי תיקו של הנאשם נגזל ללא טיפול נוסף בשל זניחת התלונה וכי אין בתיק חומר נוסף מלבד החומר המשטירתי הקיים גם בידי המאשימה.

ממכתב ממח"ש מיום 20/11/16, שצורף לתגובת המאשימה לבקשה, עולה כי אכן הנאשם הלן לראשונה על שימוש בכוח מצד השוטרים בדיון המעצר כאמור בבקשה, וכי לא ברור האם פרוטוקול הדיון התקבל במח"ש, והאם נשלח

לנאשם זימון לסור למח"ש לצורך מסירת תלונתו. עוד נכתב כי למרות שמח"ש לא נדרשה לתלונת הנאשם עד עתה, לאחר בחינת חומר הראיות נמצא כי השימוש בכוח אשר הופנה כלפי הנאשם היה מוצדק בנסיבות העניין.

לטענת הנאשם בבקשה, על אף שהחומר המשטרתי הועבר למח"ש, הוא לא קיבל הודעת זימון ממח"ש ולפיכך לא נבדקה גרסתו, וכן לא נגבתה גרסת השוטרים ולא נעשתה כל פעולת חקירה בתיק מח"ש. לאור האמור טוען הנאשם כי המאשימה העדיפה את גרסת השוטרים על פני גרסתו מבלי שהאחרונה נמסרה ונבדקה. הנאשם טוען כי נפל פגם באישור מח"ש להגשת כתב האישום, וכי הפגם פוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ובזכותו להליך הוגן, ולפיכך הוא עותר לריפוי הפגם באמצעות ביטול כתב האישום.

הנוהל לקבלת אישור שפיטה ממח"ש בטרם הגשת כתב אישום אינו קבוע בחקיקה ראשית או בחקיקת משנה, אלא בהנחיה 2.18 להנחיות פרקליט המדינה. בסעיף 4.3 להנחיה נקבע כי: **"התובע ישהה את קבלת ההחלטה בתלונה המקבילה נגד האזרח עד אשר תתקבל החלטה במח"ש ביחס לטענות שהועלו נגד השוטרים"**. תכלית ההנחיה מוגדרת בסעיף 2: **"תכלית ההנחיה לאפשר תיאום בין רשויות האכיפה ולמנוע מצב שבו ביחס לאותו אירוע יתנהלו שני הליכים מקבילים ברשויות אכיפה שונות מצב שעלול להסתיים בדיבור של -הרשות בשני קולות, ובהמשך אף עלול להביא להחלטות שיפוטיות סותרות ולתקלות"**.

בע"פ (מחוזי ת"א) 59750-12-15 **מדינת ישראל נ' אלקובי** (ניתן ביום 9/3/16) נקבע כי ההנחיה היא נוהל פנימי המסדיר את עבודתה של הפרקליטות מול מח"ש, וכי גם הפרה בוטה של נוהל זה לא בהכרח תקים לאזרח המתלונן "הגנה מן הצדק". בפסק דין זה, העוסק במקרה בו הנסיבות דומות למקרה דנן, התקבל ערעור המדינה על החלטת בית משפט השלום אשר ביטל כתב האישום מחמת "הגנה מן הצדק". בע"פ (מחוזי חיפה) 10726-01-11 **מדינת ישראל נ' קנדרו** (ניתן ביום 24/3/11), העוסק גם בנסיבות דומות לעניינו נקבע כי יצירת זיקה מידית בין קיום הליך פלילי עשויה ליצור בעיות אשר מן הראוי למנוע אותן. בית המשפט קבע כי: **"ביטול כתב אישום עקב אי ביצוע פעולת חקירה במח"ש אינו הסעד הנכון ויכול גם לגרום לתמריץ שלילי להגשת תלונות סרק על ידי שוטרים, באופן שבו תוצף מח"ש בתלונות וכתוצאה מאי חקירה ראויה יטענו טענות שעניינן הגנה מן הצדק"**.

יש לציין כי גם בפסקי דין בהם הפרת ההנחיה הוכרה כפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, הרי שהאמצעי לריפוי הפגם לא היה האמצעי החריג של ביטול כתב האישום, אלא אמצעי מתון יותר כגון השהיית ההליך הפלילי עד לבדיקת התלונה ע"י מח"ש (ראה למשל ת"פ (רמ') 30469-02-16 **פרקליטות מחוז מרכז נ' אדנה**).

כאמור בפסיקת בתי המשפט המחוזיים, נראה כי אין בעובדה שהנאשם לא קיבל זימון לסור למח"ש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ובזכותו להליך הוגן, וככל שקיימת פגיעה מסוימת הרי שהיא אינה מצדיקה את ביטולו של כתב האישום. שכן, אי ביטולו של כתב האישום לא יוביל לפגיעה חריפה ובלתי הפיכה בנאשם. ככל שהתיק יגיע לשלב של שמיעת ראיות, בית המשפט ישמע את כלל העדויות, לרבות זו של הנאשם ככל שיבחר להעיד, וככל שבית המשפט יתרשם כי השוטרים הם אלו שנקטו באלימות כלפי הנאשם הוא יזכה את הנאשם, דבר שעשוי בהחלט להוביל לבדיקה מהותית של מח"ש כנגד השוטרים.

למעלה מהנדרש, אתייחס להתנהלות הנאשם בעניין. כאמור, הטענה כי השוטרים נקטו כלפיו באלימות הועלתה על ידי הנאשם בדיון בתיק המעצר ביום 12/9/14, עת היה מיוצג ע"י סנגור. עקב היותו מיוצג, חזקה כי היה מודע לזכויותיו לפנות למח"ש, אך הוא לא עשה כן. כמו כן, כאמור בתגובת המאשימה לבקשה, הנאשם לא העלה את טענותיו כלפי השוטרים בחקירותיו (שהרי בהן שמר על זכות השתיקה), למרות שאחת מהן התקיימה חצי שנה לאחר האירוע. בנוסף, אף לא דרש מהדואר את מכתב היידוע (לגבי אפשרות לבקש שימוע, למרות שלאור סיווג העבירות, לא היה זכאי להליך זה), אשר נשלח אליו על ידי המאשימה. מעבר לכך, גם לאחר שהנאשם היה מיוצג בתיק זה, ונודע לו כי מח"ש החליטה לגנוז את התיק, הוא לא פעל בדרכ של הגשת ערר על החלטת מח"ש.

מהמפורט לעיל עולה, כי במשך כשנתיים, הנאשם נקט במדיניות של "שב ואל תעשה", עת הסתפק בדבריו בדיון מעצר הימים, ולא נקט בכל צעד המצופה ממי שטוען ששוטרים ביצעו כלפיו עבירה, ורק בדיון ביום 26/10/16 העלה את טענתו בדבר פגם באישור השפיטה, ועתר לביטולו של כתב האישום עקב הפגם. אניח לטובת הנאשם כי אין מדובר בהתנהלות טקטית שמהותה סלילת הדרך להגשת הבקשה לביטול כתב האישום בעיתוי זה. אולם, גם כך, באשר הנאשם לא פעל למימוש זכויותיו, אדרבא שלא פעל אפילו לפירוט טענותיו (בחקירה ובפני המאשימה בעקבות מכתב היידוע), אין לו אלא להלין על עצמו, ובוודאי שלא זכאי להגנת בית המשפט באמצעות צעד חריג של ביטול כתב האישום.

לאור כל המפורט לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים בהקדם, על מנת לאפשר תשובה לגופו של כתב האישום בדיון הקרוב.

ניתנה היום, 13 דצמבר 2016, בלשכה, בהעדר הצדדים.